

Inleiding

Jeremia 5:3 O JHWH! zien Uw ogen niet naar waarheid?

Het is voor velen erg moeilijk om rond voor de waarheid uit te komen. Wanneer wij een waarheid ontdekken hebben wij deze niet in vleeselijke liefde achterhouden, om de ander geen pijn te doen, om verwijdering te voorkomen. Wij dienen er rond voor uit te komen, dat is de waarheid waardig, vooral wanneer het de Goddelijke waarheid betreft. Zijn ogen zien immers naar waarheid! Laat iedereen los die de waarheid niet wil horen en zich er niet aan wil onderwerpen, of dat nu naaste familie, kennissen of vrienden zijn doet er niet toe. Ga wel voor hen in gebed opdat hun ogen ervoor geopend zouden worden, en hun wil gebogen om naar de waarheid te handelen.

Hoe komt het dat de mensen de waarheid of nieuwe informatie in de meeste gevallen niet willen aannemen? Dat komt doordat men ervan uitgaat dat hetgeen hen bijgebracht is als waarheid onveranderlijk vaststaat. Men beseft niet dat in onze wereld alleen het veranderlijke onveranderlijk is, want dat behoort tot het voorbijgaande karakter van het aardse. Een leven en aarde zonder verandering zou een saaie boel zijn. Wij ontdekken steeds nieuwe dingen, nieuwe waarheden, zodat oude waarheden aangepast of verworpen dienen te worden. Dat is niet om moedeloos van te worden, maar strekt juist tot blijdschap. Nieuwe informatie vervangt de oude, en dat gaan niet altijd vanzelfsprekend bij de mensen. Wanneer men goed nadenkt zal men toe moeten geven dat onze huidige wereld alleen tot stand kon komen, doordat nieuwe vondsten en nieuwe waarheden werden ontdekt en toegepast. Immers zou wetenschappelijk onderzoek nutteloos zijn als er geen nieuwe informatie door aan werd geboord. Dat schijnt echter in religies niet zo gemakkelijk eraan toe te gaan. De leidlieden maken er de dienst uit en stellen geloofsregels op, en daarmee kan het volk het eeuwen doen. Zo is het, en zo moet het blijven, dan is men orthodox. Wie er verandering in aanbrengt, is al gauw kettters. Nieuwe informatie wordt algemeen eerst afgewezen. Daarna wordt ze gedoogd, om pas later te worden aangenomen. Zelfs wetenschappers worden in deze maalstroom meegezogen. Ze kunnen soms nieuwe informatie niet toepassen vanwege hun status. Op voorhand wordt nieuwe informatie dikwijls

afgewezen, zónder dat men het grondig zelf heeft onderzocht. Het kan in gewoon niet waar zijn, zo redeneert men, aangezien het afwijkt van het traditionele. Zulk een houding getuigt van grote naïveteit. Onderzoek de dingen, aangezien daarmee de waarheid nooit ten onder kan gaan. De waarheid verdient het onderzocht te worden en zal áltijd stand houden. Het behoort dan ook tot één der moeilijkste zaken in onze wereld om nieuwe informatie ingang te doen vinden bij de mensen, aangezien ze het oude vertrouwde moeilijk los kunnen laten. Zij menen dat alle zekerheden hen alsdan ontvallen.

De zoektocht naar waarheid brengt gevaren met zich mee. Men kan verdwalen en door het bos de bomen niet meer zien. Zou God ons dan in het ongewisse laten en met een kluitje in het riet sturen? Nee, Hij heeft beloofd aan oprechte zoekers dat ze zullen vinden; Hij heeft beloofd dat Zijn oog op ons gevestigd staat indien wij ongeveinsd naar waarheid zoeken, zie Psalm 32:

8 Ik zal u onderwijzen, en u leren van den weg, dien gij gaan zult; Ik zal raad geven, Mijn oog zal op u zijn.

Verder is aan de zoektocht naar waarheid onlosmakelijk verbonden dat men onderweg alle oude ballast moet verliezen, afschudden, om door de 'enge poort' te kunnen gaan. Wij zijn immers geboren en getogen in het christendom en dragen de erfenis der vaderen op onze ruggen mee. Volgens dat patroon zijn wij geconditioneerd. Alles wat daarvan afwijkt wordt voor verdacht gehouden. Wanneer het ons echter gaat om God in oprechtheid en in waarheid te dienen, zullen wij ons in alle gemoede af dienen te vragen hoe en op welke wijze wij Hem naar Zijn welgevallen moeten dienen. Wij weten en erkennen allen dat wij zondige mensen zijn, en dan gaat het erom in onze zoektocht naar waarheid hoé JHWH ons de zonden vergeeft en hoé wij vrede met God verkrijgen. Wie en wat is hier maatstaf? Wie is de spil waar alles om draait? Aan wie alleen zijn wij verantwoording schuldig? Christenen zullen het allen beamen dat wij aan God alleen onze verantwoording schuldig zijn. Men heeft zich een Godsbeeld gevormd dat verwerpelijk is, waarin de ware God JHWH zichzelf niet kan herkennen. Naast God hebben christenen door de eeuwen heen een scala aan tradities opgebouwd, met

veronderstellingen, en of met opzettelijke misleidingen. Veel leringen en feesten van heidenen zijn door de vroege christenen en kerkvaders overgenomen en verchristelijkt. Ook dat wordt wel erkend, maar om er afstand van te nemen is voor de meeste christenen teveel gevraagd.

Het vergt een diepgaand en serieus onderzoek om tot de kern van de zaak te komen, om te terug te gaan tot wat de werkelijke wil van JHWH is. Wie dat in oprechtheid doet, zal veel tegenstand op zijn zoektocht ontmoeten. Hij zal weinig of geen begrip ontvangen. Men zal hem voor excentriek en kettters aanzien en hem vervolgens mijden als de pest. Wie dus een 'toren der waarheid' wil of gaat bouwen, moet van tevoren wel degelijk de kosten overrekenen, om te bezien of hij dat grote werk wel kan voleindigen in alle opzichten. De basis in zulk een zoeker moet door JHWH wel heel degelijk in hem gelegd zijn om te kunnen volharden. Wat is die basis anders dan volkomen zelfovergave? Wie het geheim van zelfovergave aan JHWH niet kent, zal vroeg of laat afhaken, zal z'n zoektocht naar waarheid stopzetten. Men moet alsdan teveel verliezen wat hem lief en dierbaar is. Men kan z'n kerk, z'n positie, z'n familie, z'n bezit, z'n leven, z'n alles niet prijsgeven voor God en Zijn waarheid! Men denkt dat de menselijke waarheid over God statisch is, die eens en voor altijd door de kerkvaders is vastgelegd in boeken, dogma's en belijdenissen. Nee, de waarheid over God en Zijn werken is dynamisch, wordend, aangezien wij ons op aarde in een ontwikkelingsstadium bevinden. Er is bewustwording, er is ontwaking nodig om hogerop te klimmen, om uit de eeuwenlange roes van het ontspoorde christelijk denken bevrijd te worden.

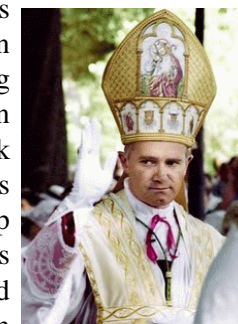

Om een nieuw begrip van de echte waarheid te verkrijgen zullen wij in nieuwe begrippen dienen te denken. In veel religies gaat het grotendeels om de buitenkant. We zien daar veel uitwendige vertoningen als liturgie, eredienst, ceremoniën, etc. Het ware God-dienen gaat om het innerlijke, om de geestelijke bewustwording, en niet om rituelen en dogma's.

Een schoolmeester kan zijn klas een mooie voorstelling geven van een land waar hijzelf nooit is geweest. Dan is de werkelijkheid altijd anders. Alleen iemand die het land bezocht heeft kan een ooggetuigenverslag geven. Dat is realiteit. Wij weten dat de vier evangeliën in het Nieuwe Testament géén ooggetuigenverslagen zijn. Deze evangeliën zijn een reisgids voor het nageslacht, geschreven door personen over een land waar ze zelf nooit geweest zijn. Marcus zou het oudste geschrift zijn, en Mattheus en Lucas funderen hun verhaal weer op Marcus. Het latere christendom vertrouwde op deze reisgidsen, terwijl het beslist geen ooggetuigen waren. Het christendom kon niet anders dan hierdoor de mist ingaan!

Het evangelie bedoelt het goede nieuws te zijn. Het échte evangelie van JHWH, zoals in Zijn Verbondsboek opgetekend, verschilt wel heel veel van wat de vier evangelisten ons aanbieden. De vier evangeliën zijn fantasieverhalen over den zoon van God, die Zijn leven gelaten zou hebben voor de zonden van Zijn volk en die van de gehele mensheid.

Wat het goede nieuws in werkelijkheid is, dat lezen wij in het Verbondsboek, wat niet in tegenspraak is met hetgeen de profeten ons hebben nagelaten. Het werkelijke goede nieuws is dat JHWH Zelf onze zonden vergeeft na berouw en ons daarna niets verwijt. Er is algehele omvorming van ons bewustzijn mogelijk, zodat we JHWH in waarheid dienen. Er is een levenswijze mogelijk dat wij boven het kwaad en lijden uitstijgen. Er is een natuurlijke toestand van geluk en vrede hier op aarde mogelijk, want dat is ons geboorterecht als Adamieten. De Thora biedt ons absolute vrijheid en bevat geen stelsel van regels en voorschriften die wij zouden moeten opvolgen om daardoor recht-van-aard te worden. Het gaat om de hernieuwde aarde en niet om een hemel als beloning in het hiernamaals, zie o.a. Psalm 37 waarin dat driemaal wordt genoemd. In Psalm 25 zingt men het, dat het God-geheilgd zaad het gezegend aardrijk zal beërven. Het gaat JHWH om ons hier-en-nu, om onze ware identiteit. Die identiteit werd niet geboren, maar werd ons gegeven en kan dus ook niet sterven.

Geloof en geloven

In het christendom gaat het om geloof en geloven. Dat houdt zoveel in als het voor waar houden van de heilsfeiten, die op historische waarheid zouden berusten. De geestelijken kunnen het weten dat de heilsfeiten niet historisch bewijsbaar zijn. Dat manco houden zij angstvallig verborgen onder het mom van de mysteries. Wij mensen zouden niet alles kunnen begrijpen van het Goddelijke, van de Bijbel. Wij zouden te beperkt zijn. Wanneer wij niet alles van de Bijbel kunnen begrijpen, waarom zou God ons de hele Bijbel dan hebben gegeven? Wat niet begrijpbaar is kun je maar beter weglaten. Tot de mysteries van het christendom behoort o.a. de zogenaamde 'drie-eenheid'. Men stelt zich God voor als een vader, die een zoon zou verwekt hebben, en daarbij een heilige Geest. Drie personen in één wezen. God zou volgens die zienswijze mannelijk procreatief zijn en voorzien van mannelijke geslachtsdelen, om een zoon voort te kunnen brengen. Logisch gedacht moet er om een zoon te verwekken dan óók een moeder zijn. Wie is die moeder binnen de drie-eenheid? Of bestaat er soms een vier-eenheid? Waarom stelt men zich God voor als vader en niet als moeder? Zoals men nu de drie-eenheid leert zou Jezus als Godszoon moederloos zijn. Men stelt God zich voor als of Hij stoffelijk zou zijn en zich via een zoon zou voortgeplant hebben in Jezus. JHWH is één, en wij mogen geen andere goden erbij halen. Het is niet aannemelijk volgens veel theologen, die daar diepgaand onderzoek naar hebben gedaan, dat Jezus ooit heeft bestaan. Er zijn geen buitenbijbelse betrouwbare bronnen die het bestaan van Jezus onomstotelijk bewijzen.

Nader onderzoek toont aan dat het leerstuk der drie-eenheid niet Bijbels te onderbouwen is, en voort is gekomen uit heidense natuurreligies, o.a. uit Egypte, van Osiris, Isis en Horus.

Vergeving van zonden

Vervolgens wordt in het christendom op menselijke wijze gedacht over het vraagstuk hoe God de zonden kan vergeven. Dat zou Hij niet zonder meer alleen kunnen klaren. Daartoe zou Hij een vernuftig heilsplan hebben uitgedacht en een raadsbesluit hebben genomen. Hij

zou als hemelse vader een zoon hebben verwekt, die als God-mens (de twee naturenleer) naar de aarde zou komen om de straf over de zonden

der mensen als plaatsvervanger (middelaar) te ondergaan. Zijn offerverdiensten zouden groot genoeg zijn om wel 1000 werelden te zaligen, zeker om alle mensen op aarde van hun zonden te verlossen, maar dat zou God toch niet willen. God zou volgens de kerkvaders (o.a. Augustinus) in een raadsbesluit slechts een heel klein groepje uitverkorenen uit het mensdom nemen om bij hem

in de hemel te mogen komen. De overgrote meerderheid der mensen zou Hij naar de brandende hel verwijzen, om daar tot in alle eeuwigheden te vloeken en te tongkauwen. Het besluit der verkiezing heeft als donkere keerzijde nu eenmaal het besluit van verwerping. De hemel was kennelijk te klein om heel de mensheid te bevatten. De uitverkorenen zouden in geen enkel opzicht beter en of slechter zijn dan de verworpenen. Wie dus in dit grote Goddelijke 'kansspel' naar de hemel mag verhuizen na dit leven, kan van puur geluk spreken. Dit alles berust volgens de kerkvaders op de 'rechtvaardigheid Gods'. 20 september 2009. De verkiezing zou een christen zekerheid geven, aldus ds. J.J. van Ekeveld, RD 14-09-2009. De predikant verwijst naar Calvijn, die weer door Augustinus werd beïnvloed. Sommige mensen zouden ten dode zijn geschapen (voorbested), anderen ten leven. De verwerping van de overgrote meerderheid zou de keuze van God zijn. Wát voor een troost geeft zulk een verkiezing aan christenen?

Dat ieder mens in een rechtstreekse relatie tot JHWH staat en Hem alleen rekenschap dient af te leggen, daar hoort men de geestelijken niet over. Men wijst altijd naar een middelaar en hun bemiddeling.

Dat JHWH de zonden vergeeft op heel andere gronden, en de mensen aanneemt om op de nieuwe aarde te mogen wonen, staat wel in het zogenoemde Oude Testament, hetwelk zou vervangen zijn door het zogenoemde Nieuwe Testament. In het Oude Testament gaat het om de vernieuwde aarde, waarop het God-geheiligde zaad mag wonen, zie o.a. Psalm 25 (ook vers 6 berijmd). Het gaat hier niet om een hemel als toekomstige verblijfplaats voor enkele mensen uit het mensdom.

Abraham heeft wel naar een hemelse stad uitgezien, maar niet naar een hemel zoals christenen denken dat deze zou bestaan.

De kerken leren vervolgens dat God in termen van onderscheiden bedelingen zou werken. Eerst de oude bedeling, de schaduwen, de wetten, een zwaar juk plichtplegingen. Daarna de zogenaamde 'volheid des tijds', de nieuwe bedeling van de christelijke kerk, waarin de wet(ten) vervuld zijn, zodat een christen vrij zou zijn deze te houden. Men zou als christen alles mogen eten wat voorheen als onrein verboden was. Men zou de sabbat mogen verplaatsen naar de zondag, en men zou de Goddelijke Feestdagen niet meer behoeven te onderhouden. Jezus zou een kerk hebben gesticht met een geestelijke stand van ambtsdragers. Zij zouden ontslagen zijn van alle menselijke

zware arbeid, om zich te kunnen wijden aan het geestelijke. De kerk zou heilsinstituut zijn. Buiten de kerk geen zaligheid, volgens Irenaeus. De kerk stelde aanvankelijk 7 sacramenten in als 'heilige handelingen', die puur op magie berusten. De protestanten hielden er twee over, doop en avondmaal. Over de doop is reeds eeuwenlang

getwist, of men zuigelingen mag dopen (besprenkelen met enkele druppels water) of dat de volwassen geloofsdooop de enige echte doop is.

De kerk heeft de Bijbel in de 4e eeuw samengesteld, door het Nieuwe Testament aan het Oude toe te voegen en dat als canoniek te verklaren. Op een zeer dubieuze wijze is onder keizer Constantijn de sortering van de 'heilige boeken' tot stand gekomen.

Verbond van JHWH

JHWH heeft een verbond gesloten met Zijn volk Israël. Dat is door Mozes opgetekend in het Verbondsboek, de Thora, de eerste vijf boeken van het Oude Testament. Daarin staat alles wat nodig is tot heil en zegen. Er zijn later toevoegingen gedaan door priesters en rabbijnen, waaruit het complete Oude Testament is ontstaan. De kerk leert dat het in het Nieuwe Testament gaat om een geheel nieuw verbond. JHWH heeft echter herstel beloofd van Zijn verbond, wat Hij bestendigt. Dat verbond kon wel geschonden worden, maar niet worden vernietigd. JHWH zal Zijn verstrooid volk weer verzamelen en op een vernieuwde

veilige aarde laten wonen in vrede en voorspoed. Daar spreken alle profeten van. Lees Deuteronomium 30-32 over het verbond.

Volgens Hebrëen 8:8 zou God het verbond met Israël verbroken hebben. In Leviticus 26:44-45, Richteren 2:1 en Jeremia 31:3 staat dat JHWH Zijn verbond nooit zal verbreken. Het verbond kan wel geschonden worden, zodat het hernieuwd moet worden. Die vernieuwing houdt in dat JHWH Zijn verbond sterker maakt met een nieuwe instelling in het Messiaans Vrederijk.

Verplichtingen en leefwijze

Het verbond geeft verplichtingen, eist inwilliging en gehoorzaamheid. Het betreft een leefwijze. Trouwens dat is de Bergrede ook. Dat is geen theorie, maar een praktische leefwijze.

In Psalm 15 zien we in het kort wat die leefwijze impliceert:

- 1 Een psalm van David. JHWH, wie zal verkeren in Uw tent? Wie zal wonen op den berg Uwer heiligheid?
- 2 Die oprecht wandelt, en gerechtigheid werkt, en die met zijn hart de waarheid spreekt;
- 3 Die met zijn tong niet achterklapt, zijn metgezellen geen kwaad doet, en geen smaadrede opneemt tegen zijn naaste;
- 4 In wiens ogen de verworpene veracht is, maar hij eert degenen, die JHWH vrezen; heeft hij gezworen tot zijn schade, evenwel verandert hij niet;
- 5 Die zijn geld niet geeft op woeker, en geen geschenk neemt tegen den onschuldige. Die deze dingen doet, zal niet wankelen in eeuwigheid.

Oprecht wandelen, hoe doet een mens dat?

Gerechtigheid werken, wat moet een mens daar onder verstaan?

Met het hart de waarheid spreken, is dat niet vreemd? Ons hart heeft toch geen mond en tong om te spreken? Juist dáár schuilt het geheim, wanneer men zijn hart heeft leren kennen, en beleden heeft voor JHWH dat wij boos en afkerig van hart zijn, om daarna ons hart te besnijden (Deut. 10:16, Jeremia 4:4), en Zijn Wet er in griffen. Dan spreekt het hart via de mond de waarheid Gods.

Dan achterklapt men niet meer met z'n tong. Dan doet men z'n naaste en z'n dier geen kwaad. Dan neemt men geen smaadrede op tegen z'n naaste, omdat de liefde Gods zijn intrede nam in ons hart. Afgelopen is het met al dat boosaardig gepeupel!

In zijn ogen is de verworpene veracht, n.l. iemand die zichzelf en zijn leven verwerpt, die de Wet(ten) van JHWH verwerpt. Hij eert hen die JHWH met hem vrezen en Zijn geboden onderhouden. Zijn ja is ja, en zijn nee is nee. Hij is recht van aard, rechtvaardig. Geldzucht, daar is hij afgebracht, en geeft zijn geld niet op woeker, op rente. Hij weet dat geld niet kan jongen, dat geld en rente op manipulatie en bedrog berusten, een menselijke vinding is. Ook neemt hij geen geschenken tegen de onschuldige. Geen omkoperij, maar barmhartigheid, oprechtheid en betrouwbaar. Wie zo leeft, zal niet wankelen in alle eeuwen. Simpel? Begin er maar eens aan! Maak het tot uw leefwijze!

Aan ons de keus, zoals blijkt uit:

Jozua 24:15 Doch zo het kwaad is in uw ogen JHWH te dienen, kiest u heden, wien gij dienen zult; hetzij de goden, welke uw vaders, die aan de andere zijde der rivier waren, gediend hebben, of de goden der Amorieten, in welker land gij woont; maar aangaande mij, en mijn huis, wij zullen JHWH dienen!

En de opdracht zoals blijkt uit:

Leviticus 20:22 Onderhoudt dan al Mijn inzettingen en al Mijn rechten, en doet dezelve; opdat u dat land, waarheen Ik u brenge, om daarin te wonen, niet uitspuwe.

In Jesaja 33 lezen wij nog een aantal kenmerken van een oprechte gelovige, die zich houdt aan de inzettingen des levens:

14 De zondaren te Sion zijn verschrikt; beving heeft de huichelaren aangegrepen; zij zeggen: Wie is er onder ons, die bij een verterend vuur wonen kan? Wie is er onder ons, die bij een eeuwigen gloed wonen kan?

15 Die in **gerechtigheden wandelt**, en die **billijkheden spreekt**; die **het gewin der onderdrukkingen verwerpt**; die **zijn handen uitschudt, dat zij geen geschenken behouden**; die **zijn oor stopt, dat hij geen bloedschulden hore**, en **zijn ogen toesluit; dat hij het kwade niet aanzie**;

16 Die zal in de hoogten wonen, de sterkten der steenrotsen zullen zijn hoog vertrek zijn; zijn brood wordt hem gegeven, zijn wateren zijn gewis.

17 Uw ogen zullen den Koning zien in Zijn schoonheid; zij zullen een ver gelegen land zien.

Wanneer de zondaren bang worden, is er wel héél wat aan de hand, want men is niet zo gauw bang. Wanneer JHWH met vuur in het gericht zal treden met de inwoners der aarde, dan wordt het toch wel heel benauwd voor de mensen, zodat ze letterlijk gaan beven van beroering. Ja, toch zijn er mensen die bij JHWH en diens heilige vuur kunnen wonen. Zij die in gerechtigheden wandelen en billijkheden spreken. Zij die anderen niet onderdrukken en het vel van hun benen halen, maar milddadig is en anderen ruimte geeft van leven. Zij nemen geen geschenken ter omkoping aan. Hij is doof voor het vermoorden van onschuldigen en doof voor het benadelen van weduwen en wezen. Zij sluiten hun ogen zodat zij het kwade niet zien om er aan deel te nemen.

Wie zo'n levensstijl erop na houdt, die zal bij JHWH mogen wonen in de hoogten. Zij zullen niet hongeren, noch dorsten, maar zullen de Koning zien in zijn heerlijkheid.

En uit Psalm 24:3

Wie zal klimmen op den berg van JHWH, en wie zal staan in de plaats Zijner heiligheid?

4 Die **rein van handen**, en **zuiver van hart** is, die **zijn ziel niet opheft tot ijdelheid**, en die **niet bedriegelijk zweert**;

5 Die zal den zegen ontvangen van JHWH, en gerechtigheid van den God zijns heils.

6 Dat is het geslacht dergenen, die naar Hem vragen, die Uw aangezicht zoeken, dat is Jakob

Mensbeeld

Het mensbeeld dat de christelijke kerk heeft ontwikkeld is niet erg fraai te noemen, het ziet er niet erg rooskleurig uit. Met name de vrouw komt er bekaaid af. Zij wordt in alle toonaarden door de kerkvaders als

puur slecht neergezet, daar zij de oorzaak zou zijn van de val van het mensdom. De mens zou ten enenmale kwaad en boos zijn, geneigd tot alle kwaad en onbekwaam tot enig goed.

Deuteronomium 26 geeft ons wel wat anders te kennen, n.l.:

13 En gij zult voor het aangezicht JHWH, uws Gods, zeggen: Ik heb het heilige uit het huis weggenomen, en heb het ook aan den Leviet en aan den vreemdeling, aan den wees en aan de weduwe gegeven, naar al Uw geboden, die Gij mij geboden hebt; **ik heb niets van Uw geboden overtreden, en niets vergeten.**

14 Ik heb daarvan niets gegeten in mijn leed, en heb daarvan niets weggenomen tot iets onreins, noch daarvan gegeven tot een dode; **ik ben der stem van JHWH, mijns Gods, gehoorzaam geweest, ik heb gedaan naar alles, wat Gij mij geboden hebt.**

15 Zie nederwaarts van Uw heilige woning, van den hemel, en zegen Uw volk Israël, en het land, dat Gij ons gegeven hebt, gelijk als Gij onzen vaders gezworen hebt, een land van melk en honig vloeiende.

16 Te dezen dage gebiedt u JHWH, uw God, deze inzettingen en rechten te doen; houdt dan en doet dezelve, met uw ganse hart en met uw ganse ziel.

Wij zouden ons levenslot niet in eigen hand hebben. Ten dele waar. De mens heeft zijn eigen levenslot voor een groot deel wél in eigen hand. Wijzelf zijn er in grote lijnen verantwoordelijk voor hoe ons leven verloopt. Onze daden bepalen wie we zijn en wat we worden. De mens is dan ook wat hij eet en doet. Angsten dienen wij te overwinnen door

zelfovergave, om een positief leven te leiden. Wij mensen hebben de gave ontvangen om onze daden onder ogen te zien en te bepalen wat wij willen. Waar staan en gaan we voor, dat is onze eigen vrije keuze. Wij kunnen onze daden wijzigen en het vervolgens beter doen van voorheen (dat is ons bekeren van het kwaad). Wij kunnen ons leven beteren, naar de kennis die wij ontvangen. Weten en doen zijn echter twee aparte zaken. Dat wordt in onze hersenen geregeld. Wie het juiste weet en er vervolgens niet naar handelt, voor die is het zonde.

Tegenargumenten

Veel mensen die naar waarheid zoeken haken halverwege af. Ze hebben tegenargumenten. De strijd wordt te fel en de opgave is in hun ogen te zwaar om hun levensroer om te gooien. Ze hebben vele vonden gezocht, uitvluchten, via zelfmisleiding, zie Prediker 7:29. Zichzelf gewonnen geven, zelfovergave, gewoon doen wat er van je verlangd wordt zonder restricties, dat is van hen net iets teveel gevraagd. Gewoon je levenspatroon wijzigen, stoppen met je oude tradities waarvan je inziet dat ze niet kloppen; nee, dat laat men aan anderen over die daar lust toe hebben. Zelf doen ze het niet, ze volgen liever het oude platgetreden spoor.

Het is toch zo simpel eenvoudig, zoals er in Deuteronomium 4:1-9 staat:

1 Nu dan, Israël! **hoor** naar de inzettingen en naar de rechten, die ik ulieden lere te **doen**; opdat gij **leeft**, en henen inkomt, en erft het land, dat JHWH, uwer vaders God, u geeft.

2 Gij zult tot dit woord, dat ik u gebiede, niet toedoen, ook daarvan niet afdoen; opdat gij **bewaart** de geboden van JHWH, uw God, die ik u gebiede.

3 Uw ogen hebben gezien, wat God om Baal-peor gedaan heeft; want alle man, die Baal-peor navolgde, dien heeft JHWH, uw God, uit het midden van u verdaan.

4 Gij daarentegen, die JHWH, uw God, aanhingt, gij zijt heden allen levende.

5 Ziet, ik heb u geleerd de inzettingen en rechten, gelijk als JHWH, mijn God, mij geboden heeft; opdat gij also doet in het midden des lands, waar gij naar toe gaat, om het te erven.

6 **Behoudt** ze dan, en **doet** ze; want dat zal uw wijsheid en uw verstand zijn voor de ogen der volken, die al deze inzettingen horen zullen, en zeggen: Dit grote volk alleen is een wijs en verstandig volk!

7 Want wat groot volk is er, hetwelk de goden zo nabij zijn als JHWH, onze God, zo dikwijls als wij Hem aanroepen?

8 En wat groot volk is er, dat zo rechtvaardige inzettingen en rechten heeft, als deze ganse wet is, die ik heden voor uw aangezicht geef?

9 Alleenlijk wacht u, en bewaart uw ziel wel, dat gij niet vergeet de dingen, die uw ogen gezien hebben; en dat zij niet van uw hart wijken, al de dagen uws levens; en gij zult ze aan uw kinderen en uw kindskinderen bekend maken.

Horen naar JHWH en Zijn geboden en inzettingen, opdat gij leeft

En daar niets aan toedoen en niets aan afdoen.

Met de aanbeveling in vers 6 ze te doen, en in vers 9, om ze niet te vergeten. Moeilijk? Voor de meeste mensen zo te zien wel.

Niet vergeten, aangezien wij mensen snel vergeetachtig zijn om de goede wegen te gaan. Wij hebben teveel oog voor de omgeving, voor de wereld, óf we hebben teveel oog voor ons eigen lichaam en zijn daarmee de ganse dag druk. Het juiste zicht op het leven wat wij van JHWH hebben ontvangen ontbreekt ons in de meeste gevallen. Dat is

de ware wijsheid. Wij dienen vernieuwd te worden in ons denken, in de geest van ons gemoed, zoals de Staten Vertaling zegt. De knop in ons hoofd moet omgezet worden. Dat moeten we zelf doen, en tevens is het een Godswonder.

Hierbij het voorbeeld van een jongeman die door zijn vader naar een wijs vorst werd gezonden om er te horen en te zien waarin het geheim van de ware wijsheid van het leven schuilt. De zoon moest er een lange woestijnreis voor maken van 40 dagen. Eenmaal aangekomen bij het kasteel van de vorst werd hij binnengelaten in de ontvangstzaal. Daar was het een drukte van belang. Het duurde dan ook ongeveer 2 uur voordat de vorst hem kon begroeten en verwelkomen. De vorst zei tegen de jongen dat het nog eens zeker 2 uur zou duren voordat hij gelegenheid had om met hem verder te spreken over het geheim van de levenswijsheid. De vorst stelde de jongen voor om die paar uren nuttig te gebruiken door het kasteel te gaan bezichtigen. Hij gaf daarbij de jongen een lepeltje in de hand waarin hij enkele druppels olie goot, met de opdracht erbij het lepeltje goed in de gaten te houden, zodat de olie er niet zou aflopen. De jongen begon zijn rondwandeling en hield zijn ogen strak gericht op het lepeltje, om in alle voorzichtigheid niets te zullen morsen. Na de rondwandeling vroeg de vorst aan de jongen of hij de mooie tapijten had gezien, en of hij de bijzondere schilderijen en lampen had zien hangen in de vele kamers van het kasteel. Nee, antwoordde de jongen, ik heb niets van dat alles gezien, aangezien ik moeite had om de olie in het lepeltje steeds in het oog moest houden tijdens mijn rondwandeling. De vorst gaf de jongen opnieuw de tijd om nogmaals het kasteel rond te wandelen en daarbij goed te kijken naar de vloeren en de mooie tapijten, en naar de wanden en mooie schilderijen, en naar de mooie uitgewerkte plafonds en lampen. Wel diende de jongen ook ditmaal het lepeltje met de druppels olie in zijn hand mee te nemen. Na deze tweede rondwandeling kwam de jongen ontmoedigd bij de vorst terug, want hij had onderweg de olie gemorst op de vloeren van het kasteel. De vorst vroeg of hij nu wel alle moois had gezien. Jawel, hij had alles

goed in zich op genomen, maar was teleurgesteld dat de olie van zijn lepeltje was verdwenen.

De vorst zei tegen de jongen dat het geheim van het levensgeluk hierin ligt, dat de mens bij het kijken naar alles wat in deze wereld is, niet de olie op z'n lepeltje uit het oog verliest. Wij dienen de hoofdzaak van het leven niet uit het oog te verliezen door alleen te kijken naar uitwendige pracht en praal van deze wereld. Ook mogen wij niet te bezorgd zijn voor de oliedruppels, voor het inwendige alleen. Wij hebben een verlicht bewustzijn nodig om tegelijk naar binnen én naar buiten te kijken, om in evenwicht te zijn en de juiste levenskoers te houden. Dat is de ware wijsheid, te leven naar de wil van JHWH, ons oog op Hem gericht te houden en tegelijk onze plaats in deze wereld te weten. Algemeen struikelt de waarheid en kan wat recht is er niet door bij de mensen. In de dagen van Jeremia was er bijna niet één meer die recht deed en de waarheid zocht. De waarheid was ondergegaan, zie:

Jesaja 59:14 Daarom is het recht achterwaarts geweken, en de gerechtigheid staat van verre; want de waarheid struikelt op de straat, en wat recht is, kan er niet ingaan.

Jeremia 5:1 Gaat om door de wijken van Jeruzalem, en ziet nu toe, en verneemt, en zoekt op haar straten, of gij iemand vindt, of er een is, die recht doet, die waarheid zoekt, zo zal Ik haar genadig zijn.

Jeremia 7:28 Daarom zeg tot hen: Dit is het volk, dat naar de stem van JHWH, zijns Gods, niet hoort, en de tucht niet aanneemt; de waarheid is ondergegaan, en uitgeroeid van hun mond.

De waarheid wordt in veel gevallen door overheden en geestelijke leidlieden achtergehouden. Het gewone volk mag de volle waarheid niet aan de weet komen, want dat zou het einde betekenen van hun onderdrukking en slavendienst. Het volk mag de vrijheid niet kennen, niet voelen, want dan kan men niet meer parasiteren óp het volk. Het volk moet dom blijven, om als werkbijen te kunnen functioneren. Op die wijze worden politieke systemen, religies en verenigingen in stand gehouden, ondanks dat de leiders ervan zich bewust zijn van hetgeen zij het volk onthouden aan kennis. Dat is een jammerlijke toestand, maar het is maar al te veel voorkomend.

Die toestand zoals uit voornoemde teksten blijkt is vandaag de dag niet veel verbeterd, maar desondanks, laten wij JHWH zoeken en dienen, want:

Hij heeft lust tot waarheid in het binnenste, en in het verborgene maakt Hij ons wijsheid bekend. Psalmen 51:6

Want bij Hij is de fontein des levens;

in Zijn licht zien wij het licht. Psalmen 36:9